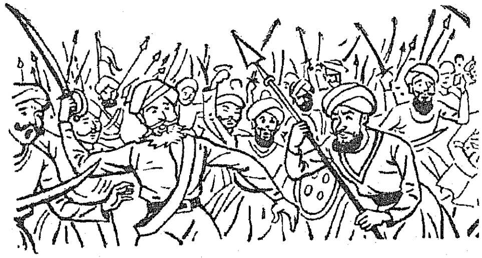

அதற்குப் பின்னர் ஐம்ப தாண்டு
　　ஆன பிறகு நாட்டினில்
ஆங்கி லேயர் தமைஎ திர்க்க
　　அனைவ ருங்கி ளம்பினர்.
இதற்குப் பெயரே சுதந்தி ரப்போர்
　　என்று கூறி வருகிறோம்.
இது நடந்து நூறு வருடம்
　　* இன்று முடிவு பெற்றதாம்.

இந்தப் போரின் கார ணங்கள்
　　யாவை என்று நானுமே
எடுத்துக் கூற விரும்பு கின்றேன்.
　　இருந்து கொஞ்சம் கேளுங்கள் !
" இந்தி யாவில் நூறு வருடம்
　　எங்கள் ஆட்சி நிலைத்ததே !"
என்று வெள்ளைக் காரர் உலகில்
　　அன்று காட்ட விரும்பினர்.

---

* *15-8-1957*

சிறந்த முறையில் விழா நடத்தத்
திட்டம் போட்டு வந்தனர்.
தேச மக்கள் இதைய றிந்து
சீற்றம் கொள்ள லாயினர்.
பிறந்த நாட்டில் மக்கள் வாடப்
பெருமை கொள்ளும் இவர்களைத்
துரத்தி அடிக்க வேண்டு மென்று
துணிந்து முடிவு கட்டினர்.

மகன் இல்லாமல் அரசர் யாரும்
மடிய நேர்ந்தால் அவரது
'வார்சு நாங்கள்' என்றுகூறி
வம்பு செய்தார் வெள்ளையர்.
சுகம் இழந்து, சொத்தி ழந்து
சுதந்தி ரத்தை இழந்ததால்,
துடிது டித்து மன்னர் சிலரும்
துணிச்ச லாய்எ திர்த்தனர்.

ஆங்கி லேயர் படையில் சேர்ந்தே
அதிக மான இந்தியர்,
ஆள்வ தற்கே உதவி செய்தார்,
அந்தோ, வயிறு வளர்க்கவே!
ஏங்கி நிற்கும் மக்கள் நிலையை
எடுத்துக் காட்டி அவரிடம்
எதிர்த்துப் புரட்சி செய்ய வேண்டும்
என்று சிலரும் தூண்டினர்.

இந்து முஸ்லிம் மக்கள் தம்மை
இழிவு படுத்தி வந்தனர்.
'இன்ப மெல்லாம் உதவு வோர்க்கே'
என்றும் ஆசை காட்டினர்.
இந்தக் கொடுமை கண்டு மக்கள்
இதயம் கொதிக்க லாயினர்.
இவைக ளாலே சுதந்தி ரப்போர்
எரிம லைபோல் எழுந்ததே!

ஆணைப் போல உடை தரித்தே
　　அரசி ஒருத்தி வந்தனள்.
அச்சம் இன்றிக் குதிரை ஏறி
　　அமர்ந்து யுத்தம் செய்தனள்.
ஜான்ஸி ராணி அவளே. வீரச்
　　சண்டை போட்டும், ஐயகோ!
சமயம் பார்த்து முதுகில் ஒருவன்
　　தாக்கிக் கொன்று விட்டனன்!

ஜான்ஸி ராணி போலப் பலரும்
　　சண்டை யில்ம டிந்தனர்.
தாயைப் போன்ற நாட்டைக் காக்கச்
　　சகல மும்து றந்தனர்.
ஆண்மை யோடு போர் புரிந்தும்
　　அரிய புதிய கருவிகள்,
அவர்க ளைப்போல் நமக்கும் இல்லை.
　　ஆத லாலே வென்றனர்!

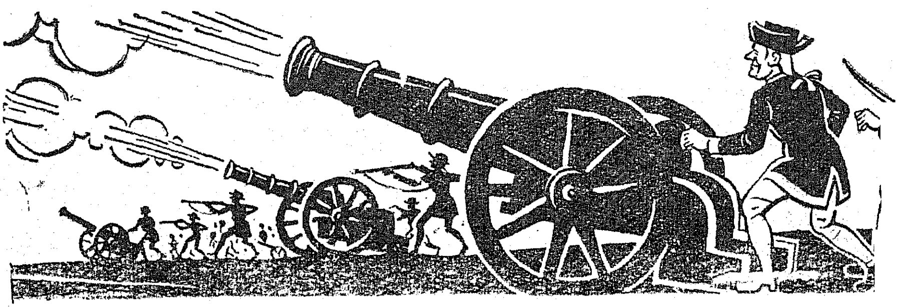

சிறையிலே வாடினோர் எத்தனைபேர் !
செல்வம் இழந்தவர் எத்தனைபேர் !
அருமை உயிரையும் தேசத்துக்கே
அர்ப்பணம் செய்தவர் எத்தனைபேர்

அந்நியர் ஆட்சிநம் தேசத்திலே
அடியோ டொழிந்திட வேண்டுமென்றே
எண்ணினர் மக்கள் அனைவருமே.
எதிர்த்துப் புரட்சிகள் செய்தனரே.

*   *   *

ஆகஸ்ட்டுப் புரட்சி எழுந்ததுவே !
அனைவரும் அதனில் குதித்தனரே !
வேகமாய்க் கூறினர் காந்திமகான்,
'வெள்ளைய னே,வெளி யேறு !' என்றே.

'வெள்ளைய னே,வெளி யேறு !' என்றே
வீதிகள் எங்கும் முழங்கிடவே
பிள்ளை களும்அதில் சேர்ந்தனரே.
பீதி அடைந்தனர் ஆட்சியினர்.